

การปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรี
ที่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ

สตรีที่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิมีจำนวน ๔๕ คน จากจำนวนทั้งหมด ๑,๐๓๘ คน หรือร้อยละ ๔.๑ ในจำนวนนี้เป็นสตรีชาวจีน ๔๕ คน สตรีชาวไทย ๓๓๓ คน การศึกษาพฤติกรรมการวางแผนครอบครัวของสตรีที่ให้คำตอบว่าเคยใช้วิธีรวมทั้งผู้ที่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธีใดวิธีหนึ่งหรือมากกว่า แต่ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์นั้น ไม่ได้อาศัยวิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธีใดอยู่เลย อีกพวกหนึ่งคือผู้ที่กำลังใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิอยู่ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งสตรีเหล่านี้คือผู้ที่ยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัวนั่นเอง ในพื้นที่จะได้แยกศึกษาเป็นสองตอน ตอนแรกเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ที่อาจยังผลต่อการยอมรับวางแผนครอบครัว ตอนที่สองจะได้ทำการศึกษาเน้นหนักการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีเหล่านี้โดยเฉพาะ

สตรีชาวจีนมีอัตราส่วนของผู้ที่เคยใช้และกำลังใช้ประมาณครึ่งต่อครึ่ง คือร้อยละ ๔๓.๕ และ ๕๖.๕ ตามลำดับ แต่สตรีไทยมีผู้ที่เคยใช้ร้อยละ ๓๑.๘ และผู้ที่กำลังใช้ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ร้อยละ ๖๘.๒

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนครอบครัวของสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิ

จากการศึกษาหลายแห่งพบว่า การยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัวในการที่จะจำกัดจำนวนบุตรหรือเว้นระยะการมีบุตรนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมากกับปัจจัยทางประชากร เศรษฐกิจ และสังคมของสตรีเหล่านั้น เช่น อายุ จำนวนบุตรที่มีชีวิต จำนวนบุตรที่ท้อง การศึกษา รายได้ และอาชีพ เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้จึงได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัวซึ่งในการศึกษานี้หมายถึงสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธินั้นจะลดลงในกลุ่ม

สตรีที่มีอายุและจำนวนบุตรที่ต้องการเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามการยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัวนั้นมักจะเพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีจำนวนบุตรมีชีวิต ระดับการศึกษา และระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้น

ปัจจัยทางประชากร

ตารางที่ ๑๖ แสดงอัตราส่วนของสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิจำแนกตามกลุ่มอายุต่าง ๆ ปรากฏว่าในกลุ่มสตรีชาวเงินอัตราส่วนของผู้เคยใช้เพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีอายุสูงขึ้นจนถึงอายุ ๔๕ ปี แต่สตรีที่อายุตั้งแต่ ๔๕ ปีขึ้นไป การใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิมีอัตราส่วนลดลง เมื่อพิจารณาในกลุ่มสตรีที่มีบุตรจำนวนแตกต่างกันก็พบว่า ถึงแม้จะมีอายุเท่ากัน แต่อัตราส่วนของผู้ที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิก็เพิ่มขึ้นในกลุ่มสตรีที่มีบุตรมากขึ้น ซึ่งแสดงว่าทั้งอายุและจำนวนบุตรมีชีวิตต่างก็มีผลต่อการยอมรับการวางแผนครอบครัวของสตรีเหล่านี้ กล่าวคือ สตรีที่มีอายุสูงขึ้นจนถึงใกล้หมดวัยเจริญพันธุ์ และมีบุตรมีชีวิตจำนวนมากขึ้นก็ยอมรับการวางแผนครอบครัวเป็นอัตราส่วนสูงขึ้น

สำหรับสตรีเชื้อชาติไทยนั้นปรากฏว่า อัตราส่วนของผู้ที่เคยใช้และกำลังใช้ในกลุ่มสตรีอายุ ๑๕ - ๓๔ ปี ไม่แตกต่างกันมากนัก สตรีที่อายุ ๓๕ ปีขึ้นไปอัตราส่วนการใช้การป้องกันการปฏิสนธิลดลงเล็กน้อย และลดลงอย่างมากในกลุ่มสตรีอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะพ้นวัยเจริญพันธุ์ จึงไม่จำเป็นต้องใช้การป้องกันการปฏิสนธิอีก ในทำนองเดียวกันอัตราส่วนของการใช้เพิ่มขึ้นในสตรีที่มีบุตรจำนวนมากขึ้นจนถึง ๒ คน สตรีที่มีบุตร ๔ - ๖ คนมีอัตราการใช้สูงสุด แต่สตรีที่มีบุตรเจ็ดคนขึ้นไป อัตราส่วนของผู้เคยใช้และกำลังใช้ลดลง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าสตรีเหล่านี้อายุใกล้หมดวัยเจริญพันธุ์ และมีบุตรจำนวนมากแล้ว จึงไม่สนใจที่จะใช้การป้องกันการปฏิสนธิเพื่อระงับการมีบุตรอีก ซึ่งแสดงว่าอายุและบุตรมีชีวิตจะมีผลให้อัตราการใช้การป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้นจนถึงระยะหนึ่งเท่านั้น หลังจากนั้นแล้วอัตราการใช้จะลดลง

สตรีชาวเงินที่ต้องการบุตรจำนวนต่าง ๆ กันนั้น ปรากฏในตารางที่ ๑๗ ว่า อัตราส่วนของผู้ที่ยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัว ซึ่งหมายถึงผู้ที่เคยใช้หรือกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิแตกต่างกัน กล่าวคือ อัตราการใช้การป้องกันการปฏิสนธิลดลงในกลุ่มสตรีที่มีความต้องการบุตรจำนวนสูงขึ้น กล่าวคือ สตรีที่ต้องการบุตร ๑ - ๓ คนนั้น มีผู้ยอมรับการวางแผนครอบครัวร้อยละ ๓๘.๕ สตรีที่มีความต้องการบุตร ๔ - ๖ คน อัตราส่วนของผู้ยอมรับการวางแผนครอบครัวลดลงมาเป็น

ตารางที่ ๑๖ จำนวนรอยตะขงของสัตว์เคี้ยวเอื้องและก่าตั้งไข่วิธีป้องกันกรปฏิบัติ นิจ จำแนกทายจำนวนนุกรทมิชีวิตและอายุ

จำนวนนุกร สัตว์ ทมิชีวิต	จีน					ไทย				
	ทุกอายุ	๑๕ - ๒๔	๒๕ - ๓๔	๓๕ - ๔๔	๔๕ ⁺	ทุกอายุ	๑๕ - ๒๔	๒๕ - ๓๔	๓๕ - ๔๔	๔๕ ⁺
๐	* ^ก (๕)	-	* ^ก (๕)	- (๒)	- (๒)	* ^ก (๔๖)	* ^ก (๑๓)	* ^ก (๒๐)	* ^ก (๔)	- (๕)
๑ - ๓	๒๕.๓ (๕๓)	๒๖.๓ (๑๕)	๓๐.๒ (๔๓)	๒๖.๓ (๑๕)	- (๑๐)	๔๖.๑ (๓๕๕)	๕๓.๓ (๕๒)	๕๑.๐ (๑๕๔)	๓๓.๘ (๓๔)	* ^ก (๒๕)
๔ - ๖	๓๖.๖ (๑๖๑)	* ^ก (๑)	๔๓.๒ (๓๖)	๔๓.๔ (๓๕)	* ^ก (๒๖)	๖๐.๘ (๒๕๕)	* ^ก (๔)	๓๐.๖ (๕๒)	๕๕.๐ (๑๒๓)	๔๒.๕ (๓๕)
๗ คนขึ้นไป	๓๓.๑ (๖๒)	-	* ^ก (๓)	๕๐.๐ (๓๖)	* ^ก (๒๓)	๓๕.๓ (๔๓)	-	* ^ก (๖)	๕๓.๑ (๔๕)	* ^ก (๒๕)
รวม	๓๖.๓ (๒๖๓)	๓๐.๐ (๒๐)	๓๕.๑ (๔๓)	๔๓.๒ (๕๕)	๖.๖ (๖๑)	๔๕.๑ (๓๓๕)	๔๓.๓ (๑๐๕)	๕๔.๔ (๓๑๒)	๕๑.๒ (๒๕๕)	๒๑.๐ (๑๐๐)

*^ก ขนาดตัวอยางต่ำกว่า ๕

การร่างที่ ๑๗ จำนวนรถและองค์ประกอบโดยใช่และกำลังใช้วิธีป้องกันกำรปฏิบัติ จำแนกตามจำนวนบุกรุกที่กองการและจำนวนบุกรุกที่มีชีวิต

จำนวนบุกรุก ที่กองการ	จำนวนบุกรุกที่มีชีวิต									
	จีน					ไทย				
	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม
๐	-	-	-	-	-	* กิ (๓)	-	* กิ (๑)		* กิ (๔)
๑-๓	* กิ (๓)	๓๔.๕ (๒๕)	* กิ (๓)	* กิ (๑)	๓๘.๕ (๓๖)	- (๒๗)	๔๘.๔ (๒๕๘)	๗๓.๘ (๔๒)	๑๐๐.๐ (๗)	๔๘.๘ (๓๓๔)
๔-๖	- (๑)	๑๘.๒ (๓๓)	๓๘.๕ (๒๓)	* กิ (๔)	๓๑.๔ (๑๐๖)	* กิ (๗)	๔๒.๒ (๘๓)	๒๑.๑ (๑๕๗)	๕๕.๕ (๕)	๓๑.๕ (๒๕๖)
๗ คนขึ้นไป ไม่ทอม	-	- (๒)	-	๓๕.๗ (๒๗)	๒๗.๖ (๒๕)	-	* กิ (๒)	* กิ (๘)	๓๐.๖ (๓๖)	๓๐.๔ (๔๖)
	* กิ (๔)	๒๕.๕ (๒๗)	๓๘.๓ (๓๕)	๔๓.๓ (๓๐)	๓๓.๓ (๕๖)	* กิ (๕)	๒๘.๕ (๓๘)	๕๕.๖ (๕๗)	๒๕.๔ (๓๔)	๔๐.๖ (๑๓๕)
รวม	๒๕.๒ (๕)	๒๕.๓ (๕๑)	๓๖.๖ (๑๐๑)	๓๗.๑ (๒๖)	๓๖.๓ (๒๖๓)	๘.๗ (๔๖)	๔๕.๑ (๓๘๑)	๒๑.๕ (๒๖๕)	๓๕.๘ (๘๓)	๔๘.๑ (๗๗๕)

* กิ ขนาดกว้างยาวต่ำกว่า ๕

๓๑.๔ และลดลงเหลือร้อยละ ๒๗.๖ ในหมู่สตรีที่ของการบุตรทั้ง ๗ คนขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าเมื่อสตรีที่ของการบุตรจำนวนมากขึ้นจะให้การป้องกันการปฏิสนธิลดน้อยลง สำหรับสตรีชาวไทยพบว่ามีแนวโน้มคล้ายคลึงกัน กล่าวคืออัตราการไขของผู้ที่ของการบุตร ๑ - ๓ คนเท่ากับร้อยละ ๔๘.๘ ผู้ที่ของการบุตร ๔ - ๖ คนเท่ากับร้อยละ ๔๓.๕ และผู้ที่ของการบุตร ๗ คนขึ้นไป อัตราการไขเท่ากับร้อยละ ๓๐.๔ ซึ่งผลของการศึกษานี้กล่าวได้ว่า เป็นเครื่องสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งว่าเมื่อจำนวนบุตรที่ของการสูงขึ้น สตรีจะยอมรับวิธีการวางแผนครอบครัวเป็นอัตราส่วนที่น้อยลง เมื่อพิจารณาถึงการยอมรับการวางแผนครอบครัวของสตรีที่มีความต้องการบุตรจำนวนเท่า ๆ กัน แต่สตรีเหล่านี้มีบุตรเพิ่มขึ้นอยู่ในขณะนั้นแตกต่างกันแล้ว ปรากฏว่าตัวเลขหรือตัวอย่างของสตรีชาวจีนที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวนน้อยจนไม่สามารถที่จะวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนบุตรที่ของการและจำนวนบุตรที่เพิ่มขึ้นได้ใน อย่างไรก็ตามในกลุ่มสตรีชาวจีนที่ของการบุตร ๔ - ๖ คนเท่ากันนั้น พบว่าสตรีที่มีบุตรเพิ่มขึ้นในขณะนั้น ๑ - ๓ คนมีอัตราการไขเพียงร้อยละ ๑๘.๒ แต่สตรีที่มีบุตร ๔ - ๖ คน มีอัตราส่วนของผู้ที่เคยไขหรือกำลังไขเพิ่มเป็นประมาณร้อยละ ๓๕ ซึ่งแสดงว่าสตรีเหล่านี้เมื่อมีบุตรเท่าจำนวนที่ของการแล้วก็ใช้วิธีป้องกันการปฏิสนธิเพื่อมีให้มีบุตรเพิ่มขึ้นอีกจากจำนวนที่ตนต้องการ ซึ่งถ้าพิจารณาในหมู่สตรีชาวไทยแล้วจะเห็นได้ชัด เจนมากกว่าสตรีที่มีบุตรเกินจำนวนที่ตนต้องการ จะใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิในอัตราที่สูงมาก ยกตัวอย่างเช่นสตรีที่ของการบุตร ๑ - ๓ คน แต่ในขณะนั้นมีบุตร ๔ - ๖ คน อัตราการไขสูงถึงร้อยละ ๗๓.๘

นอกจากนี้ผลจากตารางที่ ๑๖ ก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วว่า จำนวนบุตรที่เพิ่มขึ้นมีอิทธิพลอยู่ในนอกรอบการยอมรับการวางแผนครอบครัว นั่นคือ อัตราส่วนของผู้ที่ยอมรับการวางแผนครอบครัว หรือผู้เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้นเมื่อสตรีมีบุตรมากขึ้น จะเห็นได้ว่าสตรีชาวจีนที่มีบุตรเพิ่มขึ้น ๑ - ๓ คนนั้นร้อยละ ๒๕.๓ เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ อัตราส่วนนี้เพิ่มเป็นร้อยละ ๓๖.๖ ในกลุ่มสตรีที่มีบุตร ๔ - ๖ คน และเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๗.๑ ในหมู่สตรีที่มีบุตร ๗ คนขึ้นไป

ปัจจัยทางสังคม

ตารางที่ ๑๘ แสดงให้เห็นอัตราส่วนของการยอมรับการวางแผนครอบครัวในหมู่สตรีที่มีระดับการศึกษาต่าง ๆ กัน ปรากฏว่าเนื่องจากตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ใช้ศึกษานั้นเป็นผู้ที่ไม่เคยเรียน

การวาง ๑๘ จำนวนรอยตะของ ทรัพย์สิน โยและกำลังใช้เพื่อการป้องกันทางปฏิกษณิ จำนวนการคาดคิดและจำนวนผู้เสียวิศ

การศึกษา	จำนวนบุตร									
	จีน					ไทย				
	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม
ไม่เคยเรียน	- (๑)	๑๒.๕ (๔๕)	๒๗.๑ (๔๘)	๒๕.๓ (๔๕)	๒๓.๐ (๑๓๙)	- (๒)	๑๘.๙ (๓๗)	๒๒.๙ (๓๕)	๔๒.๙ (๒๑)	๓๖.๐ (๙๙)
อ่านออกเขียนได้	- (๑)	-	* ๗ (๓)	* ๗ (๓)	* ๗ (๗)	* ๗ (๒)	* ๗ (๘)	* ๗ (๗)	* ๗ (๘)	๓๘.๔ (๒๕)
จบชั้นประถมปีที่ ๑ -										
ประถมปีที่ ๔	* ๗ (๓)	๓๘.๕ (๓๙)	๔๗.๕ (๔๐)	๓๘.๕ (๑๓)	๔๔.๑ (๙๓)	* ๗ (๒๘)	๔๘.๕ (๑๓๑)	๒๑.๓ (๑๙๖)	๓๘.๘ (๕๑)	๕๐.๑ (๕๐๗)
จบชั้นประถมปีที่ ๕ -										
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	- (๑)	* ๗ (๒)	* ๗ (๓)	-	* ๗ (๑๐)	* ๗ (๘)	๕๐.๐ (๗๔)	๕๖.๕ (๒๓)	* ๗ (๓)	๔๗.๖ (๑๐๘)
จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔										
และสูงกว่า	-	- (๑)	-	-	- (๑)	* ๗ (๒)	๕๘.๑ (๓๑)	* ๗ (๔)	-	๕๙.๕ (๓๖)
เรียนหนังสือจีน	- (๒)	-	* ๗ (๘)	๑๐๐.๐ (๕)	* ๗ (๙)	-	-	-	-	-
รวม	๒๖.๒ (๕)	๒๖.๐ (๙๑)	๓๘.๓ (๑๐๑)	๓๗.๙ (๖๖)	๓๖.๓ (๒๖๓)	๘.๗ (๔๖)	๔๕.๑ (๓๘๑)	๖๑.๙ (๒๖๕)	๓๙.๘ (๘๓)	๔๘.๑ (๗๗๕)

* ๗ ขนาดต่ำกว่าค่ากว่า ๕

และดูที่มีการศึกษาอย่างสูงชั้นประถมปีที่ ๔ เท่านั้น ผลของการศึกษาจึงทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสตรีที่ไม่มีการศึกษาและมีการศึกษา ๒ กลุ่มนี้ และจะเห็นว่าสตรีที่มีการศึกษาน้อยหรือผู้ที่ไม่มีการศึกษาเลย มีอัตราส่วนของผู้ที่ยอมรับการวางแผนครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ และพบว่าสตรีที่มีการศึกษาสูงกว่านั้นมีอัตราส่วนของการยอมรับการวางแผนครอบครัวสูงขึ้น ซึ่งแสดงว่าสตรีที่มีการศึกษาบางส่วนมีแนวโน้มที่จะยอมรับการวางแผนครอบครัวเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาถึงจำนวนบุตรที่มีชีวิตของสตรีทั้ง ๒ กลุ่มนี้พบว่ามีความแตกต่างของการยอมรับการวางแผนครอบครัวในหมู่สตรีที่มีบุตรมีชีวิตจำนวนต่าง ๆ กัน ซึ่งจะพบว่าแม่แต่ผู้ที่ไม่มีการศึกษาหรือมีการศึกษาระดับเดียวกัน อัตราส่วนของการยอมรับการวางแผนครอบครัวก็เพิ่มขึ้นเมื่อสตรีมีบุตรมีชีวิตจำนวนสูงขึ้น และจะเห็นได้อย่างชัดเจนในระหว่างผู้ที่มีบุตรมีชีวิต ๑ - ๓ คน และ ๔ - ๖ คนเท่านั้น ส่วนผู้ที่มีบุตรมีชีวิต ๗ คนขึ้นไป ปรากฏว่าอัตราส่วนของผู้ที่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิกลับลดลง ซึ่งสตรีเหล่านั้นส่วนใหญ่มีอายุเกิน ๓๕ ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะใกล้พ้นวัยเจริญพันธุ์ และอีกประการหนึ่งสตรีเหล่านั้นมีบุตรมากอยู่แล้ว จึงคิดว่าการป้องกันการปฏิสนธิอาจจะไม่เป็นการช่วยอะไรมากนักได้ สำหรับสตรีชาวไทยปรากฏผลการศึกษาค่อนข้างคลึงกัน นอกจากกลุ่มสตรีที่จบชั้นประถมปีที่ ๕ - มัธยมศึกษาปีที่ ๓ อัตราส่วนของการใช้ลดคลงเล็กน้อยในหมู่สตรีชาวไทยนี้ เห็นได้ชัดเจนกว่าอัตราการใช้ของผู้ที่มีการศึกษาสูง ๆ เช่นพวกที่จบ ม.ศ.๔ ขึ้นไปมีอัตราการใช้สูงมาก คือประมาณร้อยละ ๖๐ และเมื่อพิจารณาถึงการใช้ในกลุ่มสตรีที่มีบุตรมีชีวิตจำนวนต่าง ๆ แล้วพบว่าอัตราส่วนการใช้จะเพิ่มขึ้นในกลุ่มผู้ที่มีบุตรมีชีวิตสูงขึ้นแต่ไม่เกิน ๗ คน ถ้าเกินกว่านั้นผลปรากฏว่าอัตราส่วนการใช้กลับลดลง ไม่วาจะเป็นการพิจารณาโดยส่วนรวม หรือเฉพาะสตรีที่มีการศึกษาระดับหนึ่งระดับใด

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่จะนำมาพิจารณา คืออาชีพของสามีและรายได้ของครอบครัว สำหรับอัตราการใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิในกลุ่มสตรีที่สามีมีอาชีพต่าง ๆ กันนั้น ปรากฏผลในตารางที่ ๑๙ ว่า สตรีชาวจีนที่สามีมีอาชีพรับจ้างมีอัตราการใช้การป้องกันการปฏิสนธิสูงที่สุดคือร้อยละ ๕๐.๘ สตรีที่สามีประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการใช้การป้องกันการปฏิสนธิเป็นอัตราส่วนรองลง ไปคือร้อยละ ๔๐.๐ สตรีที่สามีประกอบอาชีพค้าขายมีอัตราการใช้ร้อยละ ๒๓.๔ ส่วนสตรีชาวไทยนั้น

ตารางที่ ๑๕ จำนวนรอยตะของสัตว์เคี้ยวเอื้องและกำลังใจวิธีป้องกันการปฏิสนธิ จำนวนนกตามอาคารของสามและจำนวนบุตรเพศผู้

อาคารของสาม	จำนวนบุตรเพศผู้									
	จีน					ไทย				
	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม
กาชาย	- (๑)	๑๑.๑ (๓๖)	๓๐.๐ (๕๐)	๒๗.๕ (๔๐)	๒๓.๔ (๑๒๘)	* กิ (๕)	๓๖.๐ (๒๕)	๓๗.๕ (๒๔)	* กิ (๘)	๓๓.๕ (๖๒)
รับจ้าง	๓๓.๓ (๖)	๓๐.๔ (๔๖)	๔๘.๘ (๔๑)	๕๒.๕ (๑๗)	๔๐.๕ (๑๑๐)	* กิ (๒๘)	๔๐.๘ (๑๕๑)	๖๑.๗ (๑๒๐)	๓๖.๕ (๓๔)	๔๔.๒ (๓๗๓)
รับราชการ	-	- (๑)	-	-	- (๑)	* กิ (๖)	๕๔.๔ (๑๑๔)	๗.๖ (๖๗)	๕๕.๑ (๒๖๖)	๖๐.๓ (๒๐๕)
ธุรกิจส่วนตัว	- (๑)	* กิ (๓)	* กิ (๓)	* กิ (๓)	๔๐.๐ (๑๐)	- (๒)	๖๖.๗ (๒๑)	๓๘.๕ (๑๓)	* กิ (๔)	๕๕.๐ (๔๐)
อื่น ๆ		* กิ (๑)	- (๑)	- (๑)	* กิ (๓)	- (๔)	๔๖.๕ (๒๘)	๖๓.๗ (๒๘)	* กิ (๑๑)	๕๐.๐ (๗๑)
ไม่มีอาชีพ	-	* กิ (๔)	* กิ (๖)	* กิ (๑)	* กิ (๑๑)	- (๑)	* กิ (๒)	๔๖.๑ (๑๓)	* กิ (๔)	๔๕.๐ (๒๐)
รวม	๒๒.๒ (๕)	๑๒.๐ (๕๑)	๓๔.๓ (๑๐๑)	๓๗.๕ (๖๖)	๓๖.๓ (๒๖๓)	๘.๗ (๔๖)	๔๕.๑ (๓๘๑)	๖๑.๕ (๒๖๕)	๓๕.๘ (๘๓)	๔๘.๑ (๗๗๕)

* กิ ขนาดตัวขย่างต่ำกว่า ๕

สตรีที่มีรับราชการมีอัตราส่วนการใช้จ่ายสูงสุด คือร้อยละ ๒๐.๓ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าราชการ
 การมีรายได้น้อย จึงเป็นเหตุให้มีความจำเป็นที่จะต้องจำกัดขนาดครอบครัวของตนเอง ประกอบกับ
 ทั้งเป็นผู้มีการศึกษาคอนชางดี จึงทำให้สนใจและยอมรับการปฏิบัติการป้องกันการปฏิสนธิใ้คงาย
 รองลงไปคือสตรีที่มีประกอบธุรกิจส่วนตัว รับจ้าง และคหาขาย หรือร้อยละ ๕๕.๐, ๔๔.๒ และ
 ๓๓.๘ ตามลำดับ การที่สตรีไม่ว่าชาวจีนหรือชาวไทยที่มีค่าขายมีอัตราการใช้ในระดับทำนอง
 เป็นเพราะว่าผู้ที่มีอาชีพค้าขายเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจที่พอสมควร ทำให้ไม่วิตกกับการมีบุตรจำ
 นวนมาก จากผลของการศึกษานี้แสดงให้เห็นอิทธิพลของจำนวนบุตรที่มีชีวิตที่ส่งผลต่อการใช้จ่ายการป้องกัน
 การปฏิสนธิในแนวโน้มนั้นเช่นเคย ทั้งสตรีชาวจีนและชาวไทย กล่าวคือ อัตราการใช้จ่ายการป้องกันการ
 ปฏิสนธิเพิ่มขึ้น เมื่อสตรีมีบุตรมากขึ้นจนถึงจำนวนหนึ่งคือไม่เกินเจ็ดคน สตรีที่มีบุตรจำนวนมากกว่า
 นั้นกลับใ้การป้องกันการปฏิสนธิเป็นอัตราส่วนน้อยลง

ตารางที่ ๒๐ แสดงถึงอัตราส่วนของการยอมรับการวางแผนครอบครัวในหมู่สตรีชาวจีน
 ที่มีรายไ้ระดับต่าง ๆ ปรากฏว่าอัตราส่วนของผู้ที่ใ้การป้องกันการปฏิสนธิเพิ่มขึ้น เมื่อสตรีมี
 รายไ้สูงขึ้นถึงจำนวนหนึ่ง คือไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ในหมู่สตรีที่มีรายไ้สูงกวานั้นปรากฏว่าอัตรา
 ส่วนของผู้ใ้การป้องกันการปฏิสนธิกลับลดลง และเมื่อพิจารณาในอุดมสตรีที่มีรายไ้ระดับเดียว
 กัน แต่มีบุตรจำนวนแตกต่างกันแล้ว พบว่าอัตราส่วนของผู้ที่ยอมรับการวางแผนครอบครัวเพิ่มขึ้น
 เล็กน้อยในจำนวนสตรีที่มีบุตรที่ชวามากขึ้น ซึ่งแสดงว่าระดับรายไ้ที่สูงขึ้นนั้นไม่ดูจะมีผลให้่อตรา
 การยอมรับการวางแผนครอบครัวสูงขึ้นเท่าใดนัก สตรีที่ครอบครัวมีรายไ้สูงขึ้นนี้มีอัตราส่วนการ
 รับเอาการวางแผนครอบครัวสูงขึ้นจนถึงรายไ้ระดับหนึ่งเท่านั้น แต่ในอุดมสตรีที่มีรายไ้สูงกวา
 นั้น สตรีกลับยอมรับการวางแผนครอบครัวเป็นอัตราส่วนน้อยลง ปัจจัยทางประชากรคือจำนวนบุตร
 มีชีวิต นับว่ามีผลอยู่บาง สำหรับผู้ที่มีรายไ้เท่ากัน สตรีที่มีบุตรมีชวมากกว่ารับเอาการวางแผน
 ครอบครัวเป็นอัตราส่วนสูงกว่า

สำหรับสตรีเชื้อชาติไทยนั้น ปรากฏว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจคือรายไ้ของครอบครัวนั้นนับ
 ว่าไม่มีอิทธิพลต่อการใ้การป้องกันการปฏิสนธิเลย เพราะผู้ที่มีรายไ้ของครอบครัวระดับต่าง ๆ
 มีอัตราการใช้การป้องกันการปฏิสนธิไม่แตกต่างกันนัก เป็นที่น่าสังเกตุว่าแม่แต่พวกที่ยากจนที่สุด
 คือพวกที่มีรายไ้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ก็ยังมีอัตราการใช้สูงมาก คือประมาณร้อยละ ๕๐ เมื่อ

ตารางที่ ๒๐ จำนวนรายละเอียดของสัตว์ที่เกยไถและกำจัดในวัยป้องกันกาฬโรคสัตว์ จำนวนการรายไถของครอบครัว และจำนวนบุตรสาว

รายไถของครอบครัว (บาท)	จำนวนบุตรสาว									
	จีน					ไทย				
	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม	๐	๑-๓	๔-๖	๗ ⁺	รวม
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐	* กิ (๑) ๒๐.๘ (๒๔)	๒๒.๗ (๒๒)	* กิ (๑๑)	๒๑.๑ (๔๘)	- (๑๗) ๔๕.๘ (๑๕๘)	๒๑.๘ (๑๐๕)	๕๓.๑ (๓๒)	๔๕.๕ (๓๑๓)		
๑,๐๐๐ - ๑,๔๙๙	กิ (๔) ๓๒.๐ (๒๕)	๓๙.๓ (๒๘)	๓๕.๓ (๑๗)	๓๕.๑ (๗๔)	๘.๓๓ (๑๒) ๔๕.๕ (๘๙)	๒๐.๕ (๘๑)	๒๘.๐ (๒๕)	๔๗.๐ (๒๑๗)		
๑,๕๐๐ - ๑,๙๙๙	- (๑) * กิ (๒)	๔๓.๓ (๖)	* กิ (๑)	๔๒.๘ (๑๔)	- (๖) ๓๕.๗ (๔๒)	๒๗.๘ (๒๘)	๒๐.๐ (๑๐)	๕๓.๕ (๘๖)		
๒,๐๐๐ - ๒,๔๙๙	- (๒) ๒๗.๘ (๑๘)	๕๐.๐ (๑๔)	* กิ (๘)	๓๕.๐ (๔๒)	๒๐.๐ (๕) ๓๖.๐ (๒๕)	๒๘.๘ (๑๖)	๔๒.๘ (๗)	๔๕.๓ (๕๓)		
๒,๕๐๐ หรือมากกว่า	- * กิ (๑๓)	๓๕.๐ (๒๕)	๕๖.๕ (๒๓)	๓๘.๗ (๒๑)	๓๓.๓ (๓) ๕๔.๔ (๕๐)	๕๕.๒ (๓๒)	- (๘)	๔๓.๘ (๘๓)		
ไม่ตอบ	- (๑) * กิ (๕)	* กิ (๖)	* กิ (๒)	๓๕.๑ (๑๔)	* กิ (๓) ๑๐๐.๐ (๖)	- (๓)	- (๑)	๕๓.๘ (๑๓)		
รวม	๒๒.๒ (๘) ๒๒.๐ (๘๑)	๓๘.๓ (๑๐๑)	๓๗.๘ (๖๒)	๓๒.๓ (๒๖๓)	๘.๗ (๔๖) ๔๕.๑ (๓๘๑)	๒๑.๘ (๒๖๕)	๓๘.๘ (๘๓)	๔๘.๑ (๗๗๕)		

* กิ ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

พิจารณาความแตกต่างของอัตราการใช้ในหมู่สตรีที่มีบุตรไม่เท่ากันแล้วก็ปรากฏผลในแนวโน้ม
เคย คืออัตราการใช้เพิ่มขึ้นเมื่อสตรีมีบุตรมากขึ้นแต่ไม่เกิน ๗ คน สตรีที่มีบุตรเกินกว่านั้นอัตราที่
ใช้ลดลง ไม่ว่าจะพิจารณาโดยส่วนรวมหรือเฉพาะสตรีที่มีรายได้ทางครอบครัวเท่ากัน

การปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ในการศึกษาการปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีที่ตกเป็นตัวอย่างนี้ มีคำ
ถามที่ระบุให้ถามเฉพาะสตรีที่เคยใช้หรือกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิอยู่ในขณะนั้น เช่น วิธีที่
เคยใช้หรือกำลังใช้ ระยะเวลาที่ใช้ ความคิดเห็นต่อการป้องกันการปฏิสนธิ และเหตุผลในการใช้
เป็นต้น

เมื่อถามถึงวิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ ของสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้อยู่ในขณะ
นั้น ปรากฏในตารางที่ ๒๑ ว่า วิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดคือ ยาเม็ดรับประทาน ห่วงอนามัย และการทำ
หมัน สำหรับสตรีชาวจีนนั้น มากกว่าครึ่งที่ใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิอย่างไม่ถาวร คือยาเม็ด
รับประทานร้อยละ ๕๕.๑ ใช้ห่วงอนามัยร้อยละ ๒๓.๕ และทำหมันร้อยละ ๑๐.๖ สำหรับสตรีชาว
ไทยนั้นโดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ใช้ห่วงอนามัยและยาเม็ดรับประทานนั้นมีอัตราส่วนน้อยกว่าสตรีชาว
จีนร้อยละ ๓๔.๐ ที่ใช้การทำหมัน

ซึ่งจากการพิจารณาอัตราของการใช้การป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ ในหมู่สตรีที่มีอายุ
ต่าง ๆ กัน ก็ปรากฏว่าสตรีชาวไทยตั้งแต่อายุ ๒๕ ปีขึ้นไปส่วนหนึ่งใช้การป้องกันการปฏิสนธิแบบ
ถาวรนี้ สตรีสูงอายุมีอัตราส่วนของผู้ทำหมันสูง กล่าวคือ กลุ่มสตรีอายุ ๒๕ - ๓๔ ปี มีร้อยละ
๒๕.๕ อัตราส่วนนี้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕๐ ในกลุ่มสตรีอายุ ๓๕ - ๔๔ และเพิ่มเป็น ๕๕.๗ ในกลุ่ม
สตรีอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป สำหรับอัตราส่วนของผู้ที่ใช้การป้องกันการปฏิสนธิแบบไม่ถาวร เช่นการใช้
ห่วงอนามัย และยาเม็ดรับประทานนั้นกลับลดลงในกลุ่มสตรีกลุ่มอายุสูงขึ้น ๆ ซึ่งแสดงว่าสตรีสูงอายุ
นั้นเมื่อตัดสินใจที่จะป้องกันการปฏิสนธิ ส่วนใหญ่ก็ใช้วิธีการทำหมันเพื่อยุติการมีบุตร แต่สตรีที่ยัง
อายุน้อย ๆ นั้นอาจใช้การป้องกันการปฏิสนธิเพื่อลดโอกาสเกิดมากกว่า สตรีชาวไทยที่อายุ ๔๕ ปี
หรือมากกว่านั้นเกือบจะไม่มีผู้ใดใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิแบบไม่ถาวร สำหรับสตรีชาวจีนนั้น
เนื่องจากสตรีอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี และ ๔๕ ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยมาก จึงไม่สามารถศึกษาแนวโน้ม
ของความแตกต่างของการใช้วิธีการต่าง ๆ ระหว่างกลุ่มอายุได้ ระหว่างสตรีสองกลุ่มอายุ คือ

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนรอยของสัตว์ที่ไทยและกำลังใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ จำแนกตามเชื้อชาติ วิธีที่ใช้ และอายุ

อายุ	จีน						ไทย					
	หวง อนามัย	ยาเม็ค รับประ ทาน	ทำหมัน	อื่น ๆ	ไม่ตอบ	รวม	หวง อนามัย	ยาเม็ค รับประ ทาน	ทำหมัน	อื่น ๆ	ไม่ตอบ	รวม
๑๕ - ๒๔	* กิ	* กิ	-	* กิ	-	๑๐๐.๐ (๖)	๓๐.๘	๒๕.๔	-	* กิ	* กิ	๑๐๐.๐ (๕๒)
๒๕ - ๓๔	๒๓.๕	๒๑.๘	* กิ	* กิ	-	๑๐๐.๐ (๓๔)	๒๓.๕	๔๒.๓	๒๕.๕	๗.๒	* กิ	๑๐๐.๐ (๑๗๐)
๓๕ - ๔๔	๒๔.๔	๔๓.๕	๒๑.๕	-	* กิ	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๖.๑	๒๒.๓	๕๐.๐	๗.๑	* กิ	๑๐๐.๐ (๑๓๐)
๔๕ +	* กิ	* กิ	-	-	-	๑๐๐.๐ (๔)	-	* กิ	๔๕.๗	กิ	-	๑๐๐.๐ (๒๑)
ทุกอายุ	๒๓.๕	๕๔.๑	๑๐.๖	* กิ	* กิ	๑๐๐.๐ (๘๕)	๒๐.๖	๓๖.๕	๓๔.๐	๖.๒	๑.๓	๑๐๐.๐ (๓๗๓)

* กิ หมายถึงน้อยกว่า ๕

๒๕ - ๓๔ ปี และ ๓๕ - ๔๔ ปีนี้ อัตราส่วนของผู้ที่ไชหวางอนามัยไม่แตกต่างกันมากนัก แต่อัตรา ส่วนของผู้ที่รับประทายาเม็ดโคดกลงจากรอยละ ๒๑.๘ ในหมู่สตรีอายุ ๒๕ - ๓๔ ปี เป็นรอยละ ๔๓.๕ ในหมู่สตรีอายุ ๓๕ - ๔๔ ปี และสตรีกลุ่มอายุหลังนี้รอยละ ๒๑.๕ ไชววิธีทำหมั้น ในขณะที่ สตรีอายุ ๒๕ - ๓๔ ปี เกือบจะไม่มีผู้ใดทำหมั้นเลย ซึ่งแสดงว่าแม่อายุจะแตกต่างกันเพียงราว ๑๐ ปี สตรีชาวจีนที่อายุมากกว่าก็มีส่วนหนึ่ง เริ่มไชววิธีป้องกันการปฏิสนธิแบบถาวร

ตารางที่ ๒๒ แสดงให้เห็นถึงอันดับของการตั้งครรภ์เมื่อเริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิ จะเห็นได้ว่าสตรีชาวจีนส่วนใหญ่เริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อมีบุตร ๔ คนขึ้นไป ประมาณหนึ่งในสี่ หรือรอยละ ๒๗.๑ เริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อหลังการคลอดบุตรคนที่ ๒ และ ๓ รอยละ ๓๐.๖ ไชวเมื่อคลอดบุตรคนที่ ๔ และ ๕ ส่วนที่เหลือซึ่งเป็นอัตราส่วนประมาณรอยละ ๓๓.๐ ไชวเมื่อหลังคลอดบุตรคนที่ ๒ ขึ้นไป ซึ่งแสดงว่าสตรีชาวจีนเป็นส่วนน้อยมากที่ทำการป้องกันการ ปฏิสนธิก่อนการมีบุตรหรือเมื่อมีบุตรจำนวนน้อย ๆ ชาวจีนที่เริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อคลอด บุตรคนที่ ๔ มีประมาณรอยละ ๑๒ ซึ่งอัตราส่วนของผู้ที่เริ่มไชวหลังจากคลอดบุตรคนที่ ๔ นี้ในหมู่ สตรีชาวไทยมีอัตราส่วนเพียงรอยละ ๕.๖ ส่วนใหญ่คือประมาณหนึ่งในสามของสตรีไทยเริ่มไชวเมื่อ คลอดบุตรคนที่ ๒ และ ๓ แล้ว ประมาณรอยละ ๑๓.๐ ไชวเมื่อหลังคลอดบุตรคนแรก ผลการศึกษา นี้แสดงว่า สตรีชาวไทยนั้นเริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อมีบุตรจำนวนน้อยกว่าสตรีชาวจีน โดยพิจารณาจากการที่สตรีชาวจีนส่วนใหญ่ไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อมีบุตร ๔ คนขึ้นไป (รอย ละ ๒๓.๖) แต่สตรีชาวไทยอัตราส่วนดังกล่าวมีเพียงรอยละ ๕.๐ และถาคำนวณถึงจำนวนบุตรโดย เฉลี่ยในขณะที่เริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิก็ปรากฏว่า สตรีไทยเริ่มไชวเมื่อมีบุตร ๓.๐ คน โดย เฉลี่ย แต่สตรีชาวจีนเริ่มไชวเมื่อมีบุตร ๔.๐ คนโดยเฉลี่ย ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าสตรีชาวไทยนั้น พอทำการสมรสและมีบุตรคนแรก ๆ ก็เริ่มไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพื่อลดการเกิดเลย

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุต่าง ๆ จะเห็นได้ชัดเจนวาสตรีอายุน้อยรู้จักไชววิธีการป้องกันการ ปฏิสนธิเมื่อมีบุตรคนแรก ๆ สตรีชาวจีนที่อายุ ๑๕ - ๒๔ ปี รอยละ ๔๓.๓ เริ่มไชวเมื่อมีบุตรแล้ว ๒ หรือ ๓ คน แต่สตรีอายุมากขึ้นเริ่มไชวเมื่อมีบุตรจำนวนมาก กล่าวคือสตรีชาวจีนที่อายุ ๓๕ - ๔๔ ปีนั้น มีอัตราส่วนของผู้ที่เริ่มไชวหลังจากการคลอดบุตรคนที่ ๔ - ๕ เท่ากับรอยละ ๒๔.๔ และผู้ที่ ไชวหลังจากการคลอดบุตรคนที่ ๒ ขึ้นไปมีอัตราส่วนถึงรอยละ ๕๓.๖ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะสตรีอายุน้อย นั้นไชววิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพื่อเว้นระยะระหว่างบุตร แต่สตรีสูงอายุเริ่มไชวเพื่อเป็นการจำกัด

ตารางที่ ๒๒

อัตราส่วนวงศรที่เคยไร่นะกำลังใจวิธีการป้องกันการปฏิสนธิ จำแนกตามเชื้อราที่ อันคืบที่ของการตั้งครรภ์
เมื่อเริ่มวิธีการป้องกันการปฏิสนธิ และอายุ

อายุ	จีน								ไทย									
	ก่อน การตั้ง ครรภ์ คนที่ ๑	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๑	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๒	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๓	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๔	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๕	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๖	ไม่ ตอบ	รวม	ก่อน การตั้ง ครรภ์ คนที่ ๑	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๑	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๒	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๓	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๔	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๕	หลัง คลอด บุตร คนที่ ๖	ไม่ ตอบ	รวม
			- ๓	- ๕	- ๗	ขึ้นไป						- ๓	- ๕	- ๗	ขึ้นไป			
๑๕ - ๒๔	-	-	๔๓.๓	* ๖	-	-	-	๑๐๐.๐ (๖)	* ๖	๔๔.๒	๔๔.๒	* ๖	-	-	* ๖	๑๐๐.๐ (๕๒)		
๒๕ - ๓๔	* ๖	* ๖	๓๘.๒	๔๑.๒	* ๖	-	-	๑๐๐.๐ (๓๘)	๓.๕	๑๓.๕	๔๒.๔	๓๘.๓	๕.๓	* ๖	-	๑๐๐.๐ (๑๗๐)		
๓๕ - ๔๔	-	* ๖	๖๒.๒	๒๘.๔	๓๘.๑	๑๑.๕	* ๖	๑๐๐.๐ (๔๑)	-	* ๖	๒๒.๓	๓๕.๔	๒๕.๔	๑๓.๑	* ๖	๑๐๐.๐ (๑๓๐)		
๔๕ [†]	-	-	-	* ๖	* ๖	* ๖	-	* ๖ (๔)	-	* ๖	๖	๓๘.๑	๓๓.๓	* ๖	-	๑๐๐.๐ (๒๑)		
ทุกอายุ	* ๖	* ๖	๒๗.๑	๓๐.๒	๒๑.๒	๑๑.๘	* ๖	๑๐๐.๐ (๘๕)	๒.๔	๑๓.๕	๓๓.๕	๓๐.๔	๑๓.๑	๕.๖	* ๖	๑๐๐.๐ (๓๗๓)		

* ๖ ขนาดที่น้อยกว่า ๕

การเกิดโดยถาวร สำหรับสตรีไทยนั้นปรากฏผลที่คล้ายคลึงกัน แต่สตรีชาวไทยในกลุ่มอายุต่าง ๆ นั้น เริ่มใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อมีบุตรจำนวนน้อยกว่าสตรีชาวจีนในกลุ่มอายุเดียวกัน ดังเช่นสตรีไทยในกลุ่มอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี ร้อยละ ๔๔.๒ เริ่มใช้เมื่อมีบุตรเพียงคนเดียว แต่ไม่ปรากฏว่าสตรีชาวจีนอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี คนใดใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อมีบุตรเพียงคนเดียวเลย แสดงว่าสตรีชาวไทยนั้นมักจะคำนึงถึงการเว้นช่วงระหว่างบุตรแต่ละคนตั้งแต่เริ่มมีบุตรคนแรก แต่ชาวจีนนั้นจะเริ่มใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพื่อเว้นช่วงระหว่างบุตรแต่ละคนเมื่อมีบุตรไปแล้ว ๒ - ๓ คน

เมื่อถามถึงสาเหตุของการที่สตรีไม่ไปขอรับบริการการป้องกันการปฏิสนธิในพื้นที่ที่ทราบข่าว ปรากฏตามตารางที่ ๒๓ ว่า สตรีทั้งชาวจีนและชาวไทยจำนวนมากไม่สามารถให้คำตอบได้ เพราะเหตุใดสำหรับสตรีชาวจีนที่เหลือนั้นผู้ที่ไม่ไปรับบริการพื้นที่นั้นเมื่อทราบส่วนกระจายไปตามเหตุผลต่าง ๆ กล่าวคือ ร้อยละ ๑๖.๘ เป็นเพราะติดธุระและทำงานบ้าน ร้อยละ ๑๒ ยังอยู่ในระยะโหมเมบุตร นอกเหนือจากนั้นเป็นเพราะตั้งครรภ์ มีประจำเดือน และทางครอบครัวคัดค้าน และสาเหตุอื่น ๆ เช่น บ้านไกล ถัดอันตราย เป็นต้น เป็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับครั้งของสตรีชาวจีนไม่ยอมให้คำตอบในเรื่องนี้

จากการศึกษาถึงระยะเวลาที่ไปขอรับบริการหลังจากที่ทราบข่าวเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิแล้วปรากฏในตารางที่ ๒๔ ว่า สตรีส่วนใหญ่ทั้งเชื้อชาติจีนและไทยนั้นยังไม่ไปรับบริการในพื้นที่ที่ทราบข่าว แต่ใช้เวลาที่จะตัดสินใจพอสมควร กล่าวคือเพียงร้อยละ ๘.๘ และ ๓.๓ ของสตรีไทยและจีนเท่านั้นที่ไปรับบริการทันที มากกว่าหนึ่งในสี่ของสตรีชาวจีน (ร้อยละ ๒๘.๘) ไปรับบริการภายในสามเดือน แต่ไม่ต่ำกว่าหนึ่งสัปดาห์ ส่วนที่เหลือนั้นไปรับบริการหลังจากทราบข่าวแล้วมากกว่าสามเดือนขึ้นไป ประมาณร้อยละ ๓๒ ที่ไปรับบริการเมื่อทราบข่าวแล้วหกเดือนขึ้นไป สำหรับสตรีไทยนั้นปรากฏผลที่คล้ายคลึงกับผลการศึกษาในหมู่สตรีชาวจีน กล่าวคือ ประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ ๓๔.๕ ไปขอรับบริการหลังจากทราบข่าวแล้วหนึ่งสัปดาห์ขึ้นไปแต่ไม่เกินสามเดือน และประมาณร้อยละ ๓๒.๐ เช่นกันที่ไปรับบริการหลังจากทราบข่าวแล้วหกเดือนขึ้นไป แสดงว่าสตรีทั้งสองเชื้อชาตินี้ใช้เวลาในการตัดสินใจไม่แตกต่างกันมากนัก

สตรีชาวจีนที่ติดธุระและทำงานบ้านนั้น ประมาณหนึ่งในสามไปรับบริการภายในหนึ่ง

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละของสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิ จำแนกตามสาเหตุที่ไม่ไปรับบริการทันทีที่ทราบข่าว

สาเหตุที่ไม่ไปรับบริการทันทีที่ทราบข่าว	จีน	ไทย
ติดธุระและงานบ้าน	๑๖.๘	๘.๓
ยังอยู่ในระยะโหนดบุตร	๑๒.๐	๑๒.๕
ตั้งครรภ์	๘.๘	๕.๒
มีประจำเดือน	๓.๖	๑.๕
ทางครอบครัวคัดค้าน	๑.๒	๕.๘
อื่น ๆ	๑๕.๗	๒๕.๓
ไม่ทราบ	๔๒.๒	๓๗.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๘๓)	(๓๓๖)

สัปดาห์ ถึงสามเดือนภายหลังจากที่ทราบข่าวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว อีกประมาณหนึ่งในสามไปรับบริการเมื่อทราบข่าวแล้วหกเดือนขึ้นไป นอกนั้นไปรับบริการระหว่างสามเดือนถึงหกเดือนหลังจากทราบข่าว แสดงว่าสตรีที่ไม่ไปรับบริการทันทีเพราะติดธุระหรือทำงานบ้าน จะไปรับบริการเมื่อไรนั้นขึ้นอยู่กับความสะดวก ซึ่งบางคนอาจจะช้าบางคนอาจจะเร็ว แต่สำหรับผู้ที่ไม่ไปทันทีเพราะยังอยู่ในระยะโหนดบุตรหรือตั้งครรภ์อันเป็นความจำเป็นทางสรีรวิทยานั้น ส่วนใหญ่ไปขอรับบริการหลังจากหกเดือนขึ้นไปแล้ว

สำหรับสตรีชาวไทยนั้น สตรีที่อาจถึงสาเหตุต่าง ๆ ของการที่ไม่ไปรับบริการในทันทีหลังจากทราบข่าวนั้นได้ไปรับบริการหลังจากทราบข่าวในระยะเวลาดัง ๆ กัน เช่น พวกที่อ้างว่าติดธุระ และทำงานบ้านร้อยละ ๒๕.๐, ๒๑.๘ และ ๑๘.๓ ได้ไปรับบริการภายในระยะเวลาหนึ่ง

ตารางที่ ๒๔ อัตราส่วนร้อยละของสตรีที่เกษียณและกำลังไว้วิธีการป้องกันการผลิต จำแนกตามเชื้อชาติ ระยะเวลาที่ไปขอรับ
บริการหลังจากทราบข่าวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว และสาเหตุที่ไม่ไปขอรับบริการทันทีที่ทราบข่าว

สาเหตุที่ไม่ไปขอรับบริการ	จีน					ไทย				
	๑-๓ เดือน	๓-๖ เดือน	๖ เดือนขึ้นไป	ไม่ตอบ	รวม	๑-๓ เดือน	๓-๖ เดือน	๖ เดือนขึ้นไป	ไม่ตอบ	รวม
ศึกษาระยะและงานบ้าน	๓๕.๗	* กิ	๓๕.๗	-	๑๐๐.๐ (๑๔)	๒๕.๐	๓๕.๗	๓๕.๓	-	๑๐๐.๐ (๒๘)
ยังอยู่ในระยะโหมงบุตร	-	* กิ	๒๐.๐	* กิ	๑๐๐.๐ (๑๐)	๒๑.๔	๓๘.๑	๔๐.๕	-	๑๐๐.๐ (๔๒)
ตั้งครรภ์	* กิ	* กิ	๗๑.๔	-	๑๐๐.๐ (๗)	๒๕.๘	* กิ	๒๗.๗	-	๑๐๐.๐ (๓๑)
อื่น ๆ	* กิ	* กิ	๒๑.๕	-	๑๐๐.๐ (๑๗)	๒๑.๒	๒๗.๐	๔๕.๔	* กิ	๑๐๐.๐ (๑๐๘)
ไม่ทราบ	๔๒.๕	-	-	๕๕.๓	๑๐๐.๐ (๓๕)	๕๑.๒	๑๐.๒	๔.๗	๓๒.๓	๑๐๐.๐ (๑๒๗)
รวม	๒๘.๕	๑๔.๖	๓๒.๕	๒๕.๐	๑๐๐.๐ (๘๓)	๓๕.๕	๒๑.๒	๓๑.๕	๑๒.๘	๑๐๐.๐ (๓๓๖)

* กิ ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

หมายเหตุ สตรีทั่วไปรับบริการในทันที : สตรีเชื้อชาติไทย ๓๗ คน (ร้อยละ ๘.๘)
สตรีเชื้อชาติจีน ๒ คน (ร้อยละ ๓.๓)

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนรอยของสัตว์ที่เกยไ้และกำลังใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ จำนวนตามเชื้อชาติ ระยะเวลาที่ใช้ และวิธีที่เกยไ้ป้องกันการปฏิสนธิ

ระยะเวลาที่ใช้	จีน							ไทย								
	๐-๖ เดือน	๗-๑๒ เดือน	๑๓-๒๔ เดือน	๒๕-๓๖ เดือน	๓๗-๔๘ เดือน	๔๙ ขึ้นไป	ไม่ ตอบ	รวม	๐-๖ เดือน	๗-๑๒ เดือน	๑๓-๒๔ เดือน	๒๕-๓๖ เดือน	๓๗-๔๘ เดือน	๔๙ ขึ้นไป	ไม่ ตอบ	รวม
หญิงอนันย์	๒๕.๖	* กิ	* กิ	๒๕.๐	* กิ	* กิ	* กิ	๑๐๐.๐ (๒๐)	๓๕.๐	๒๖.๑	๒๖.๐	* กิ	* กิ	* กิ	-	๑๐๐.๐ (๓๓)
ยาเม็ดรับประทาน	๓๓.๖	๑๙.๖	๒๖.๑	* กิ	-	* กิ	-	๑๐๐.๐ (๔๖)	๓๓.๖	๒๖.๘	๒๕.๕	๕.๘	๕.๑	๓.๖	-	๑๐๐.๐ (๑๓๓)
ทำหมัน	-	-	* กิ	* กิ	* กิ	๔๑.๓	-	๑๐๐.๐ (๑๒)	* กิ	๓.๙	๓.๙	๓.๑	๕.๕	๓๑.๓	* กิ	๑๐๐.๐ (๑๒๓)
อื่น ๆ	* กิ	* กิ	* กิ	-	-	* กิ	* กิ	๑๐๐.๐ (๓)	๑๕.๙	๑๙.๐	* กิ	* กิ	* กิ	๓๑.๒	* กิ	๑๐๐.๐ (๓๒)
รวม	๒๓.๑	๑๙.๑	๒๓.๕	๑๑.๘	* กิ	๑๙.๑	๕.๙	๑๐๐.๐ (๘๕)	๒๕.๘	๑๖.๑	๑๓.๓	๖.๒	๕.๑	๒๘.๓	๑.๙	๑๐๐.๐ (๓๓๓)

* กิ หมายความว่า น้อยกว่า ๕

สปีคาหลังหนึ่งเดือน มากกว่าหนึ่งเดือนถึงสามเดือนและมากกว่าสามเดือนแต่ไม่เกินหกเดือนตามลำดับ ประมาณร้อยละ ๔๐.๐ ที่ไปรับบริการหลังจากที่ทราบข่าวเป็นเวลาหกเดือนขึ้นไป สำหรับพวกที่อ้างว่า ยังอยู่ในระยะโหมมูตรหรือตั้งครรภกเช่นกัน แต่การไปรับบริการของสตรีที่อ้างสาเหตุสองประการหลังคอนขงไขเวลาดานกว่าสาเหตุแรก กล่าวคือ มีประมาณร้อยละ ๔๐.๐ และ ๒๘.๐ ของสตรีที่อ้างว่ายังอยู่ในระยะโหมมูตร และตั้งครรภกไปรับบริการหลังจาก ๖ เดือนที่ใดทราบข่าวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

ตารางที่ ๒๕ แสดงให้เห็นถึงระยะเวลาของการใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิแบบต่างๆ ส่วนใหญ่แล้วสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้ ใ้ใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธินั้น ๆ ภายในระยะเวลา ๒ ปี สตรีชาวไทยมีอัตราส่วนของผู้ที่ใช้เป็นเวลานาน คือสปีขึ้นไปสูงกว่าชาวจีนประมาณหนึ่งเท่า กล่าวคือร้อยละ ๒๘.๗ ของสตรีชาวไทยเปรียบเทียบกับร้อยละ ๑๔.๑ ของสตรีชาวจีน แต่ทั้งสตรีชาวจีนและชาวไทยที่ใช้วิธีป้องกันการปฏิสนธิแบบไมถาวร เช่น ห่วงอนามัยหรือยาเม็ดรับประทานนั้น ส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีดังกล่าวไม่เกิน ๒ ปี ซึ่งแสดงว่าจุดประสงค์ของการใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธินั้นเพื่อการคลอดการเกิดมากกว่า สำหรับสตรีที่ใช้วิธีทำหมันซึ่งเป็นการป้องกันการปฏิสนธิแบบถาวรนั้น ส่วนใหญ่ได้ใช้เกินสปีขึ้นไป

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิโดยมีเหตุผลว่าเป็น "การเว้นช่วงระหว่างบุตร" และ "ยุติการมีบุตรตลอดไป" จากตารางที่ ๒๖ ปรากฏว่าทั้งสตรีชาวจีนและชาวไทยส่วนใหญ่ใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพื่อป้องกันมิให้มูตรต่อไป คือร้อยละ ๕๖.๕ และ ๖๐.๓ ของสตรีชาวจีนและชาวไทยตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณาคำถามอายุแล้ว ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนทั้งในหมู่อสตรีชาวจีนและชาวไทยว่า สตรีอายุน้อยนั้นใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพื่อเว้นระยะระหว่างบุตร แต่ในกลุ่มสตรีอายุมากขึ้น ผู้ที่ตอบว่าใช้การป้องกันการปฏิสนธิเพื่อเว้นระยะระหว่างบุตรมีอัตราส่วนลดลง ผลเช่นนี้เห็นได้ชัดเจนมากในหมู่อสตรีชาวไทย เป็นที่น่าสังเกตว่าสตรีชาวจีนอายุ ๒๕ - ๓๔ ปีร้อยละ ๓๘.๒ ใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเพื่อเว้นช่วงระหว่างบุตร แต่สำหรับสตรีไทยมีเพียงร้อยละ ๒๘.๒ แต่อัตราส่วนของสตรีไทยอายุที่ตอบว่าเพื่อป้องกันมิให้มูตรต่อไปเท่ากับร้อยละ ๓๘.๘ ซึ่งแสดงว่าสตรีไทยนั้นปรารถนาที่จะยุติการมีบุตรตั้งแต่มียังมีอายุอยู่ในวัยกลางคน

ตารางที่ ๒๖ อัตราส่วนร้อยละของสตรีที่เกษียณและกำลังใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ จำแนกตามเชื้อชาติ เหตุผลในการใช้ และอายุ

เหตุผลในการใช้	จีน				ไทย			
	จำนวนระหว่างบุตร	ยุติการมีบุตรตลอดไป	ไม่ตอบ	รวม	จำนวนระหว่างบุตร	ยุติการมีบุตรตลอดไป	ไม่ตอบ	รวม
๑๕ - ๒๔	๒๖.๗	๓๓.๓	-	๑๐๐.๐ (๖)	๓๑.๒	๒๘.๒	๘.๕	๑๐๐.๐ (๕๒)
๒๕ - ๓๔	๓๘.๒	๔๑.๒	๒๐.๖	๑๐๐.๐ (๓๔)	๒๘.๒	๕๘.๘	๑๓.๐	๑๐๐.๐ (๑๗๐)
๓๕ - ๔๔	๑๘.๕	๒๘.๓	๑๒.๒	๑๐๐.๐ (๔๑)	๘.๕	๓๕.๔	๑๖.๒	๑๐๐.๐ (๑๓๐)
๔๕ +	-	* ก	-	๑๐๐.๐ (๔)	๑๘.๓	๓๖.๒	๘.๕	๑๐๐.๐ (๒๑)
ทุกอายุ	๒๙.๔	๕๖.๕	๑๘.๑	๑๐๐.๐ (๘๕)	๒๖.๕	๖๐.๓	๑๓.๑	๑๐๐.๐ (๓๗๓)

* หมายความว่าน้อยกว่า ๕

สำหรับความเห็นทวิป้องกันการปฏิสนธิวิธีต่าง ๆ นั้น มีคำถามถึงวิธีที่เห็นวาทที่สุด
 ปรากฏว่าสตรีส่วนใหญ่ให้คำตอบว่า ยาเม็ดรับประทาน หวงอนามัย และการทำหมัน (ตารางที่
 ๒๗) ส่วนวิธีอื่น ๆ เช่น ถุงยางอนามัย ทำหมันชาย และวิธีอื่น ๆ นอกเหนือไปจากนี้ เช่น ระยะเวลา
 ปลอดภัยการปฏิสนธิ หมวกยางครอบปากมดลูก หรือการหลั่งน้ำกามนอกอวัยวะเพศ เป็นต้น นั้นมีเป็น
 อัตราน้อยมาก มีสตรีจำนวนไม่น้อยที่ไม่ยอมให้คำตอบในเรื่องนี้โดยบอกว่าไม่ทราบ คือสตรีชาว
 จีนร้อยละ ๒๘.๒ ชาวไทยร้อยละ ๑๘.๑ ประมาณหนึ่งในสามหรือร้อยละ ๓๒.๘ ของสตรีชาวจีน
 ตอบว่ายามีครรภ์มากที่สุด และร้อยละ ๒๒.๔ ตอบว่าหวงอนามัยเป็นวิธีที่มากที่สุด ส่วนสตรีชาว
 ไทยร้อยละ ๓๒.๓ ตอบว่ายามีครรภ์มากที่สุด รองลงไปคือร้อยละ ๒๕.๓ และ ๑๘.๐ ตอบว่า
 การทำหมันหญิงและหวงอนามัยดีที่สุดตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุแล้ว ปรากฏว่าในกลุ่มสตรีชาวไทยนั้น สตรีสูงอายุที่ตอบว่าการ
 ทำหมันดีที่สุด มีอัตราส่วนค่อนข้างสูง โดยการพิจารณาจากการที่อัตราส่วนของผู้ที่ตอบว่าการทำหมัน
 ดีที่สุดเพิ่มขึ้นในหมู่สตรีสูงอายุสูงขึ้น ส่วนสตรีในวัยสาวนั้นส่วนใหญ่ตอบว่า การใส่ยาเม็ดรับประทานและ
 การใส่หวงอนามัยดีที่สุด ซึ่งอัตราส่วนลดลงในกลุ่มสตรีอายุที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน สตรีสูงอายุ
 ไม่มีผู้ใดใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิสองวิธีดังนี้เลย สำหรับสตรีชาวจีนนั้นเนื่องจากสตรีที่อายุ
 น้อยคือ ๑๕ - ๒๔ ปี และสูงอายุคือ ๔๕ ปีขึ้นไปมีเพียง ๖ และ ๔ คนจากจำนวน ๔๕ คนเท่า
 นั้น การวิเคราะห์จึงอาจทำได้ในหมู่สตรีกลุ่มอายุ ๒๕ - ๓๔ ปี และ ๓๕ - ๔๔ ปี อีกประการ
 หนึ่งสตรีชาวจีนที่ให้คำตอบว่าไม่ทราบนั้นมีประมาณหนึ่งในสี่ของสตรีทั้งสองกลุ่มอายุ จึงทำให้ไม่
 สามารถเห็นแนวโน้มของความเห็นทวิต่าง ๆ ของแต่ละกลุ่มอายุได้ชัดเจนนัก อย่างไรก็ตาม
 จากการพิจารณาจะเห็นได้ว่าสตรีกลุ่มอายุ ๒๕ - ๓๔ ปีนั้น เกือบครึ่งเห็นว่ายามีครรภ์เป็น
 วิธีที่ดีที่สุด ร้อยละ ๑๗.๖ เห็นว่าหวงอนามัยดีที่สุด แต่มีเพียงสองคนจากจำนวน ๓๔ คนเท่านั้นที่
 เห็นว่าการทำหมันดีที่สุด แต่สตรีที่มีช่วงอายุสูงกว่า ๑๐ ปี (คือกลุ่มอายุ ๓๕ - ๔๔ ปี) นั้น ร้อย
 ละ ๑๘.๖ ตอบว่าการทำหมันดีที่สุด ร้อยละ ๒๒.๐ และ ๒๘.๓ ตอบว่าหวงอนามัยและยาเม็ดรับ
 ประทานดีที่สุดตามลำดับ ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับอัตราส่วนของผู้ที่ใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิวิธี
 ต่าง ๆ ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๒๒ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าเมื่อถามถึงวิธีที่ดีที่สุด ส่วนใหญ่มักจะ
 ตอบถึงวิธีที่ตนเคยใช้หรือกำลังใช้อยู่ในขณะนั้น

ตารางที่ ๒๗ อัตราส่วนร้อยละของสตรีที่เคยใช้และกำลังใช้วิธีการป้องกันการใช้ยาคุมกำเนิด จำแนกตามเชื้อชาติ วิธีการ
ป้องกันการใช้ยาคุมกำเนิดที่เห็นวาทที่สุด และอายุ

กลุ่มอายุ	จีน						ไทย					
	หวง อนามัย	ยาเม็ด รับประ	ภรรยา ทำหมัน	อื่น ๆ	ไม่ ทราบ	รวม	หวง อนามัย	ยาเม็ด รับประ	ภรรยา ทำหมัน	อื่น ๆ	ไม่ ทราบ	รวม
๑๕ - ๒๔	* ก	* ก	-	-	* ก	๑๐๐.๐ (๖)	๑๗.๓	๖๑.๕	-	* ก	๑๗.๓	๑๐๐.๐ (๕๒)
๒๕ - ๓๔	๑๗.๖	๔๔.๑	* ก	* ก	๒๐.๖	๑๐๐.๐ (๓๔)	๑๖.๕	๓๔.๗	๒๑.๘	๑๐.๕	๑๖.๕	๑๐๐.๐ (๑๗๐)
๓๕ - ๔๔	๒๒.๐	๒๙.๓	๑๔.๖	๔.๘	๒๙.๓	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๑.๗	๒๒.๗	๓๒.๘	๕.๔	๒๓.๔	๑๐๐.๐ (๑๓๐)
๔๕	* ก	-	-	-	* ก	* ก (๔)	-	-	๗๑.๔	* ก	* ก	๑๐๐.๐ (๒๑)
ทุกอายุ	๒๒.๔	๓๒.๕	๕.๔	๗.๑	๒๘.๒	๑๐๐.๐ (๘๕)	๑๔.๐	๓๒.๓	๒๕.๓	๕.๓	๑๕.๑	๑๐๐.๐ (๓๗๓)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

ตารางที่ ๒๘ แสดงให้เห็นว่า สามี่ ญาติ และเพื่อน ก็ยังเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้ในด้านการวางแผนครอบครัวแก่สตรีที่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ เจนเดียวกับสตรีที่ยังไม่เคยใช้เลย โดยเฉพาะสตรีชาวจีนประมาณหนึ่งในสาม (ร้อยละ ๓๕.๗) และสตรีชาวไทยประมาณร้อยละ ๒๗.๐ ที่ให้คำตอบว่าได้รับความรู้จากเพื่อน สำหรับความรู้ที่ได้จากสถานพยาบาลนั้น สตรีชาวไทยร้อยละ ๓๐ และชาวจีนร้อยละ ๑๕.๘ ได้รับความรู้จากโรงพยาบาล แหล่งที่มาของความรู้สำคัญของสตรีชาวจีนอีกแห่งก็คือแพทย์คลินิก ซึ่งสตรีชาวจีนร้อยละ ๑๑.๖ ให้คำตอบว่ารู้จากแพทย์คลินิก แต่สตรีชาวไทยมีเพียงร้อยละ ๔.๐ เท่านั้น มีเพียงส่วนน้อยของสตรีทั้งสองเชื้อชาติที่ได้รับความรู้จากศูนย์สาธารณสุขหรือสื่อมวลชน ซึ่งขอมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า แหล่งที่มาของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิที่สำคัญ คือ คำบอกเล่าอย่างไม่เป็นทางการของผู้ที่สตรีเหล่านั้นรู้จักเป็นการส่วนตัว สถานที่ให้บริการเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิเป็นแหล่งที่มาของความรู้อันดับรองลงมา และการสื่อสารมวลชนยังมีไคเป็นแหล่งที่มาที่สำคัญนัก

สตรีชาวจีน ๓๗ คนจากจำนวน ๘๕ คน ที่เคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ หรือร้อยละ ๔๓.๕ และสตรีชาวไทย ๑๑๖ คน จากจำนวน ๓๗๓ คน หรือร้อยละ ๓๑.๑ ไม่ได้ใช้การป้องกันการปฏิสนธิวิธีใด ๆ ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ทั้งสตรีชาวจีนและสตรีชาวไทยส่วนใหญ่ตอบว่าสาเหตุที่เลิกใช้เพราะมีอาการแทรกซ้อน คือสตรีชาวจีนร้อยละ ๕๖.๘ และสตรีชาวไทยร้อยละ ๔๕.๑ (ตารางที่ ๒๙) ร้อยละ ๑๘.๘ ของสตรีชาวจีน และ ๒๓.๓ ของสตรีชาวไทยอ้างสาเหตุอื่น ๆ เช่น ขาดความรู้หรือไม่ดี หรือไม่สะดวกในการซื้อหาเป็นต้น สำหรับสาเหตุที่เลิกใช้ในหมู่สตรีที่เคยใช้ห่วงอนามัย และยาเม็ดรับประทานส่วนใหญ่ก็ตอบว่ามีอาการแทรกซ้อนเช่นกัน สตรีที่ตอบว่าเลิกใช้เพราะเหตุผลอื่นมีน้อยมาก สตรีจำนวนหนึ่งตอบว่าเลิกใช้เพราะสาเหตุอื่น ๆ เช่น สิ้นเปลือง ไม่สะดวกในการใช้ หรือวิธีนั้นใช้ไม่ได้ผล เป็นต้น

สรุปแล้ว สตรีที่เคยใช้หรือกำลังใช้การป้องกันการปฏิสนธิอยู่ในขณะที่ทำการสำรวจนั้นมีผู้ใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิแบบถาวร คือการทำหมันชาวจีนร้อยละ ๑๐.๖ ชาวไทยร้อยละ ๓๔.๐ ส่วนการป้องกันการปฏิสนธิแบบไม่ถาวรนั้น สตรีทั้งชาวจีนและไทยนิยมใช้วิธีรับประทานยาเม็ดมากที่สุด รองลงไปคือห่วงอนามัย นอกจากนี้ยังพบว่าสตรีสูงอายุซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิแบบถาวรเป็นอัตราส่วนเพิ่มขึ้น ส่วนสตรีอายุน้อย ๆ ไม่นิยมใช้วิธีการป้องกัน

ตารางที่ ๒๘ อัตราส่วนร้อยละของผู้ที่เคยใช้และกำลังใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิ
จำแนกตามเชื้อชาติ และแหล่งที่มาของความรู้ในเรื่องการป้องกันการ
ปฏิสนธิ

แหล่งที่มาของความรู้	จีน	ไทย
สามี	๖.๖	๘.๘
ญาติ	๕.๕	๑๑.๐
เพื่อน	๓๕.๗	๒๖.๕
แพทย์คนใด	๑๑.๖	๘.๐
โรงพยาบาล	๑๕.๘	๓๐.๐
ศูนย์สาธารณสุข	* ก	๕.๐
วิทยุ	๘.๑	๘.๓
หนังสือพิมพ์	๘.๑	๕.๐
โทรทัศน์	—	๒.๒
อื่น ๆ	* ก	๓.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
(จำนวน)	(๑๒๑)	(๒๕๔)

* ก ขนาดตัวอย่างต่ำกว่า ๕

หมายเหตุ มีผู้ตอบมากกว่า ๑ คำตอบ จีน ๒๒ คน ไทย ๘๗ คน

การปฏิสนธิแบบนี้ ผลการศึกษาแสดงว่า สตรีชาวไทยเริ่มใช้การป้องกันการปฏิสนธิเมื่อมีบุตร
จำนวนน้อยกว่าชาวจีน ชาวจีนส่วนใหญ่เริ่มใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิเมื่อคลอดบุตรแล้ว ๔ คน
แต่ชาวไทยมีร้อยละ ๑๓.๐ ที่เริ่มใช้เมื่อคลอดบุตรคนแรก สตรีจีนและไทยจำนวนน้อยมากที่ไป

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละของสตรีเคยใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิที่เล็กไซ้ จำแนกตามเชื้อชาติ สาเหตุที่เล็กไซ้ และวิธีที่เล็กไซ้

	จีน							ไทย						
	สามี คัดค้าน	ไม่ สะดวก ในการ ใช้	ตั้งครรภ์	มีอา- การ แทรก ซ้อน	อื่น ๆ	ไม่ ทราบ	รวม	สามี คัดค้าน	ไม่ สะดวก ในการ ใช้	ตั้งครรภ์	มีอา- การ แทรก ซ้อน	อื่น ๆ	ไม่ ทราบ	รวม
ทองอนามัย	-	-	* กิ	๒๓.๖	* กิ	* กิ	๑๐๐.๐ (๑๑)	* กิ	* กิ	* กิ	๓๓.๒	๑๔.๖	-	๑๐๐.๐ (๔๑)
ยาแม่ศรีประทาน	* กิ	-	* กิ	๒๐.๙	๒๑.๓	-	๑๐๐.๐ (๑๓)	* กิ	* กิ	* กิ	๔๓.๓	๓๐.๙	* กิ	๑๐๐.๐ (๕)
อื่น ๆ	-	-	-	-	* กิ	-	* กิ (๑)	* กิ	* กิ	* กิ	* กิ	* กิ	๔๕.๐	๑๐๐.๐ (๒๐)
รวม	* กิ		๑๓.๕	๕๖.๘	๑๘.๙	* กิ	๑๐๐.๐ (๓๓)	๘.๓	๖.๐	๖.๐	๔๘.๑	๒๓.๓	๑๑.๒	๑๐๐.๐ (๑๑๖)

* กิ ขนาดตัวอักษรต่ำกว่า ๕

รับบริการทันทีที่ทราบข่าวเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิ เวลาที่ใช้ในการตัดสินใจของสตรีทั้งสอง
เชื้อชาติในการที่จะไปรับบริการหลังจากทราบข่าวแล้วไม่แตกต่างกันมากนัก ประมาณร้อยละ ๗๒
ของสตรีทั้งสองเชื้อชาติไปรับบริการเมื่อทราบข่าวแล้วหกเดือนขึ้นไป

สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการป้องกันการปฏิสนธิ ส่วนใหญ่แล้วสตรีทั้งสองเชื้อชาติได้ใช้
การป้องกันการปฏิสนธิแบบไม่ถาวรภายในระยะเวลา ๒ ปี แต่สตรีที่ทำหมันซึ่งเป็นการป้องกันการ
ปฏิสนธิแบบถาวรส่วนใหญ่เข้ามาแล้วเกิน ๔ ปีขึ้นไป เมื่อถามถึงเหตุผลในการใช้วิธีการป้องกันการ
ปฏิสนธิส่วนใหญ่ใช้เพื่อป้องกันมิให้มีบุตรต่อไป คือชาวจีนร้อยละ ๕๖.๕ และชาวไทยร้อยละ ๖๐.๓
เมื่อถามถึงความเห็นต่อวิธีการป้องกันการปฏิสนธิว่าวิธีไหนดีที่สุด ส่วนใหญ่ของสตรีทั้งสองเชื้อชาติ
ให้คำตอบว่ายาเม็ดรับประทานเป็นวิธีที่ดีที่สุด ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าสตรีเหล่านั้นมักตอบถึงวิธีที่ตน
เคยใช้หรือกำลังใช้อยู่ว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า แหล่งที่มาของความรู้เกี่ยว
กับการป้องกันการปฏิสนธิที่สำคัญ คือคำบอกเล่าอย่างไม่เป็นทางการจากเพื่อน สามี หรือญาติ
สถานที่ให้บริการและสื่อมวลชนไม่มีบทบาทนักในการเผยแพร่ความรู้ด้านนี้ และในจำนวนสตรีที่
เคยใช้ แต่ในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ได้เลิกใช้วิธีการป้องกันการปฏิสนธิแล้ว ทั้งสตรีชาวจีนและชาว
ไทยส่วนใหญ่ตอบว่าสาเหตุที่เลิกใช้เพราะมีอาการแทรกซ้อน โดยเฉพาะสตรีที่ชยาเม็ดรับประทาน
และห่วงอนามัย